

Június 11.

Magyar Nemzet

el egyik - talán nem is meg-  
 5 - eseménye, hogy Lezsák  
 5 - elor lemondott az MDF  
 vezető elnöki tiszteréről. A  
 szavazók nagy része, az  
 5 - f sorában nem kis zavart  
 5 - ett az újes kisvártogatott  
 5 - zökönnyel. Ilyen körülmé-  
 5 - k között hogyan készül a  
 5 - amvetés. Kérdés, hogy a képi-  
 5 - selőségre készülő politikusai a  
 5 - Lakteteki Népfőiskola igazga-  
 5 - tói szobájában.

- Összedült a lakteteki sátor?

- Nem dőlt össze, de az is igaz,  
 hogy ma már nem sátorra lesz  
 szaksz.

- Miként érte meg az MDF a  
 bukást?

- Személyesen sem bukásról.  
 Az MDF talpon van. Több mint hat-  
 száz ezer ember állt a választáson  
 mögött.

- Ha nem bukásról, bizalom-  
 vesztésnek mindenképpen nevezhet-  
 jük ezt az eredményt.

- Való igaz, hogy 1990 tavaszán  
 a Kádár-rendszer ellen szavazott a  
 polgárok többsége. Akkor még csak  
 sejtésnek aligán döntöttek egy az em-  
 berek, hiszen nem láthattuk előre, mi  
 a többpartrendszer, mi a piacgazda-  
 ság. És természetesen azt sem láthat-  
 ták, hogy milyen csodáltsókai rej-  
 tlenek mögött. Nekiünk pedig idők  
 sem volt arra, hogy felkészüljünk és  
 felkészítsük a társadalmat. Minde-  
 zzel együtt 1990-ben jól választott az  
 ország.

- Ez azt jelenti, hogy most nem jó  
 helyre adták a voksukat az embere-  
 kek?

- Ha arra gondolok, hogy a sza-  
 vazó polgárok többsége most is el-  
 utasította a baloldalt - hiszen más a  
 voksok és más a mandátumok aránya  
 -, akkor az emberek döntését nem  
 kritizálhatom. Tény, hogy a baloldalt  
 lényegesen jobban szervezték.

- Kibővült a szervezet?

- Melyek a kudarc alapvető ele-  
 mei?

- Már 1990 tavaszán kiszámol-  
 ható volt a parlament matematiká-  
 bó a mostani vereség. Ugyanakkor  
 hiszek benne, hogy amint távolod-  
 duk az elmúlt évtől, mind job-  
 ban látjuk, hogy a négy esztendő-

# Sátor nélkül, Laktetelen

## Lezsák Sándor a kudarcról, a gyanakuvásról és a jövődőről

nek nagyon komoly sikertörténete  
 volt. Az állandó és zaklató belső  
 politikai körülmények ellenére a  
 rendszerváltozás alapvető törvé-  
 nyét megalkotuk. Automatikusan  
 a gazdaság, a politika intézmény-  
 rendszereit, tehát az MDF, a koalí-  
 ció teljesítése vállalt feladatát.  
 Nem hiszem, hogy a következő hó-  
 napokban és esztendőben ezeken  
 az eredményeken és teljesítménye-  
 ken változtatni kellene. Kialakult az  
 új Magyar Közfűrészség, s ez a siker-  
 történet alapja. Viszont be kell lá-  
 ni, hogy sem a koalíció, sem az  
 MDF nem tudta megtenni az em-  
 berekkel, hogy mindez áldozatok  
 kálját.

- Beismeri tehát, hogy kibővít-  
 daltak onokból a polgárok?

- Természetesen. Úgy látom,  
 hogy ez elcsúszott az utóbbi  
 zett be, mert a feladatok sokrétűen  
 nem jutottak ki a társadalom és  
 a koalíció közötti kapcsolatra, pár-  
 tbeszélre.

- Ez a véleménye meglett, hiszen  
 a kormány minden elkövetett,  
 hogy a kapcsolati ápolására legin-  
 kább alkalmas televíziót és rádiót a  
 sikerült is a kormányzat ciklus vé-  
 gere. Ezek szerint a párbeszéd si-  
 kertesége a médiumok siker-  
 lensege?

- Tízalv októberben még  
 Egyenlő-ügy volt. A Magyar Te-  
 levízió, s annak is csupán csak egy  
 része, mindössze az utolsó néhány  
 hónapban találta meg annak a kap-  
 csolatnak a hangját, amitől azt fel-  
 tételezzük, hogy már négy évvel  
 ezelőtt kialakult. Már 1990-ben el-  
 kellett volna készülni az emberek a  
 médiumokkal, amelyekre csak most  
 került sor.

- Eppen ezek az omniusz mit-  
 sorok kellették az emberekben azt  
 az érzést, hogy a hatalom arrogans  
 a társadalommal.

- En úgy gondolom, hogy az ar-  
 roancia sokkal fokozottabban volt

jelen a média más területén, éppen a  
 rendszerváltozást vezető kö-  
 rnyakonkövető szemben. Ebből  
 aztán adok-kapok csapódott lett.  
 Ilyenkor mindig az a veszély, aki  
 közepén áll. Ebben az áldatlan álla-  
 potban a kormánytisztviselők és az  
 MDF jelentős része közepén állt.

**Testvérháborúk után**

- A legutóbbi napok történte-  
 bez tartozik, hogy rejtélyes körü-  
 mények között napvilágra került az  
 MDF elnökségi ülésén elhangzott vi-  
 ta anyaga. A megismert szövegből  
 egy sértett, személyeskedő, csupán  
 az ónos érdekeket kereső társaság  
 képe rajzolódik ki, komoly politikai-  
 sok felelősségteljes eszmecseréje he-  
 lyett.

- Nagyon lenyeges kérdésre ta-  
 pított. Nem vitatom, hogy a megie-  
 lent szövegből valóban ez a kép lá-  
 tható. Ugyanakkor jellemző a kiszé-  
 rogtatás, valamint a szöveg szelvény-  
 ismertetése. Ebből a vitából tendén-  
 ciózusán kihagyják részleteket. Va-  
 lakisnek éppen az volt a céljuk, hogy  
 így jussanak le minket. Mert in va-  
 lojában az történt, hogy valójában el-  
 lóptak, majd abból egy hamis képet  
 állítottak össze.

- Ennek a szövegnek a tartalmát  
 megjelent az MDF-hez közel álló újsá-  
 gban is, és abból sem lehetett mást  
 olvasni, mint az eddigi koalícióval  
 egyáltalán nem barátkozó lapok  
 publikációját.

- Nem értem, milyen ére-  
 zetek az új Magyarországra szerez-  
 tők. Nagyon rossz érzésem van,  
 hogy ilyen megsejt, hiszen végül is  
 egy pár belső ügyet tártak előtörve  
 a nyilvánosság elé. Ez a közéleti ban-  
 dázás.

- Az fel sem vetődik, hogy az  
 anyagot éppen az elnökség egyik tag-  
 ja adta oda a sajtónak? Ha valakiről  
 ez kiderülne, az áruló?

- Minden föltérthet ilyenkor...  
 A gyanakuvás tovább mérgezi a leve-  
 ket. Ráadásul a mőkészet folytatódik,  
 hiszen azóta megjelent más anyag is,  
 amit az MDF titkos iratai között ke-  
 zeltünk.

- Az MDF-en belül több testvér-  
 háborút is megvittak, sőt a kor-  
 mányosi ciklus vége szakadásának  
 is tanúi lehetünk. Ilyen előzmények  
 és a választási vereség után van-e  
 még arra esély, hogy az MDF ismét  
 erős part lesz?

- Az elmúlt hat, de különösen az  
 utóbbi négy esztendőben személyes  
 sorosokként életem meg mind a test-  
 vérháborúkat, mind minden egyéb  
 gondot. Többször kellett benemem  
 az „égy házba”. Ilyen volt az 1990-es  
 választások előtti hónapokban, majd  
 az önkormányzati választások előtt,  
 utána jött a taxibizottság, később a  
 Csúcs-tárgyalás ideje, hasonló helyzet  
 állt elő Árpád József miniszterelnök  
 ír halála előtti napokban, majd halá-  
 la után. Természetesen nem álljuk  
 fel, hogy megforduljunk.

- Mikor érte először az MDF  
 vezetése, hogy elvesztett a választást?  
 - 1990 májusában.

- Ezt komolyan gondolja?  
 - Igen. Már az első napok után  
 struktúránkban, mindezt Anall  
 József kabinjelet. Szinte minden hel-  
 re jött egy-egy provokáló frás és  
 megsejtés, a parlamentben. A szav-  
 napos turetni idő letele előt meg-  
 kezdődtek a számokkérdések.

- Ezek szerint - bocsánat a ha-  
 sonlatért - az MDF az első perctől  
 kezdve belülről játszott?  
 - Ezt nem mondanám. Teljesí-  
 tünk kellett egy történelmi feladatot  
 azzal a tudattal, hogy nagyon súlyos  
 vereséggel is végződhet a munkánk.

- Az imént úgy fogalmazott,  
 hogy akárhányszor együtt a ház, be-  
 ment...  
 - ...vagy belőnkik.  
 - Most viszont lemondott. Úgy  
 tűnik, megintamodott. Annak elene-  
 re is, hogy tovább, köztük Borsos Pé-  
 ter hátrahagyott kette: maradjon.  
 - Az omniusz elnökségi ülés  
 előtt megállapodtunk, hogy elkészít-  
 tunk egy politikai ütemtervet, amivel  
 oda tudunk állni a társaságunk, majd  
 később a választmány és az országos  
 gyűlés elé. En elvezettem ezt a man-  
 kát. Mások nem. Rögtön a tanácsko-  
 zás elején érezték, hogy nem arról  
 van szó, amiben megállapodtunk,  
 amit terbe vetünk. Ide tartozik  
 még, hogy számos sérülés is ért, és  
 érezték, keresnek egy barbakot,  
 aki miatt elveszíthetik a választást.

- A fejét követelték?  
 - Ezt nem mondanám, sőt le  
 akartak beszélni a lemondásról. Te-  
 hát nagyon sok rétege van ennek a  
 döntésnek.

- Mi most Laktetelen beszélge-  
 tünk. Az alapítvány, amely a költség  
 nevet viseli, számos találkozás tár-  
 gya. Több millió forintot kerin-  
 genek hírek, és egyesek azt sem zár-  
 ják ki, hogy ez az alapítvány támo-  
 gatta az MDF-et a választási kam-  
 pányban.

- Készenlöm, hogy beszéljünk  
 erről. Egy fillérrel sem támogatunk a  
 kampány. Nincs több milliórd forin-  
 tunk. Sőt, hantimentiót forint adó-  
 ságg van az alapítványnak. Ha az  
 építkezések után adóvisszatéríté-  
 ket nem várhatunk, igen komoly  
 gondba kerülünk. Tehát a legrend-  
 karegások. Az alapítvány életében  
 összesen 380 millió forint forogt  
 meg a számlánkon. Ebben benne  
 vannak a vállalkozások, a távközió  
 program, az olimpiai játék, a kisor-  
 solt sportesemények és a közel tízezer  
 pályázat, amelyeket támogatunk.  
 Nem beszéltem még a népfőiskola  
 beruházásáról, a szociális gondozói  
 hálózatról, a nyelviskoláról, az ado-  
 tanácsadó tanfolyamokról, a garakép-  
 zésről. Mindezekből hiszik, hogy mel-  
 lott mindent támasz.

- Az MDF-ben most a korszerű  
 technológiák vannak vezetők ké a ko-  
 rábbi ideológiák, történelmi, időn-  
 ként avit gondolkodású politikuskok-  
 kal szemben?

- Egyetértek, nagyobb teret kell  
 adni a racionalitás, valóságban gon-  
 dolkozó politikuskoknak. Ami nem  
 jelenti azt, hogy a történelmi szemlé-  
 letnek nem marad szerepe. Az MDF-  
 en belül lezajló belső viták téje:  
 hogyan lehet az eredménytől egy  
 korszerű, ám ezzel perhuzamosan  
 konzervatív értékeket hordozó politi-  
 kai erővé válni. Előtte állunk egy ko-  
 mely nemzedék válságának is. Nagyon  
 jól képzett politikai személyiségek  
 formálódnak szinte az országban. A  
 következő országos gyűlés az 6 de-  
 bútlásuk lehetősége is egyben.

- A választás második fordulójára  
 előtt telefonon beszéltem az Ameri-  
 kában vendégprofesszorként tanító  
 Tamás Gáspár Miklóssal. Ő az első  
 forduló eredményének ismeretében  
 azt mondta, hogy a szocialisták na-  
 gyon hosszú időre becsúsk magukat a  
 hatalomba. Ön is így gondolja?

- Nem vitás, nagy lehetőség van  
 a szocialista párt kezében. Jóval  
 nehezebb a jövővel azon műlly, hogy  
 mekkora önmagukon és nyuga-  
 lommal tudják megszervezni a kö-  
 vetkező négy esztendő. Kérdés,  
 mennyire lesz a következő kormány  
 hiteles és a világáztársági rend-  
 szerben. S nem utolsósorban az  
 sem mindegy, hogy ez a népfőnt  
 jellegű baloldalt egyben maradj-e. A  
 repedések lehetőségét látható. Lehet,  
 hogy megmaradjuk azt a foglalmat,  
 hogy MSZP 36-ok.

## Kényszerű alárendeltség

- Örül nagyon sokan azt  
 mondják, hogy a félt sem mondja  
 ki annak, amit gondol. Sok tiltot  
 612?

- Nagyon keveset. Igazság sze-  
 rint csak sem tiltok, csupán olyan  
 szándékok, elképzelések, amelyek  
 ben még bizonytalan vagyok. Az el-  
 muli négy esztendőben nagyon sok-  
 szor maradtam kislébeben.

- Kényszerűen alárendeltem maga-  
 nam annak, hogy a rendszerváltás  
 folyamatát végigvisszák. Nagy ön-  
 felegyelmre volt szükségem. En  
 nem engedtem meg, hogy a Kádár-  
 rendszer hadloglya legyen, és nem  
 szerettem volna az MDF hadfog-  
 lyává sem válni.

Szendrei Lőrinc